

Diari de la neu, 20/06/23

'Tot i ser un esport minoritari, és l'esport de la Cerdanya'

Jordi Gassió President Club Gel Puigcerdà

Elena Pardo 20.06.2023 10.30 h

Jordi Gassió, president del CG Puigcerdà

Fa tres temporades que Jordi Gassió va agafar el timó del Club Gel Puigcerdà. Ell mateix reconeix que ha estat una època d'alegries, però també de preocupacions: l'equip sènior masculí va guanyar la lliga l'any que va començar a exercir de president, però també van ser uns mesos molt complicats perquè el Club havia de recuperar-se d'un deute molt gran. "Era una bestiesa". Avui dia les aigües estan molt més calmades i el president ens obre les portes del poliesportiu per explicar-nos quina direcció pren l'entitat, quins reptes es proposa i com veu el futur dels esports de gel.

Des de quan formes part del Club Gel Puigcerdà?

Soc soci des de l'any 2004. A més a més, feia de metge de l'equip i del Club i sempre hi vaig tenir bona relació. Però ara fa uns anys vaig començar a portar el meu fill petit a hoquei, li va agradar, i llavors em vaig oferir formar part d'un grup que hi havia per ajudar a la Junta perquè sempre faltaven mans. Llavors va coincidir que es va fer una renovació de la Junta. Ni va plegar ningú, sinó que ens vam oferir. Es va fer una votació, el president va dir que ell marxava i vaig quedar jo de president. I d'això ja han passat tres anys.

« Quan aquesta Junta va agafar el Club hi havia un deute de 140.000 euros »

Com ha anat aquesta temporada?

La veritat que molt bé. Tant l'equip sènior masculí com el sènior femení han arribat a les semifinals de la Copa. Llàstima que tots dos les han perdut i s'han quedat a les portes de poder jugar una final. Però estem molt contents.

« El fet d'incorporar estrangers agrada molt perquè aprens com juguen a altres països »

Teniu pensat fitxar jugadors?

Ara mateix s'està mirant perquè sempre tenim mancança d'algun reforç. Aquest any del sènior falta el porter i s'està buscant. Pot ser tant estranger com nacional. La veritat que el fet d'incorporar estrangers agrada molt perquè aprens com juguen a altres països.

De quina manera es fa front a la pretemporada?

Amb molta il·lusió i ganes d'assolir nous objectius. És el moment de fer físic i entrenar amb patins en línia perquè durant l'estiu no podem entrenar sobre gel. D'altra banda, aquest any estan fent una tanca homologada de la pista perquè la que teníem havia quedat obsoleta. Per aquest motiu, començarem la temporada una mica més tard i també l'hem hagut d'acabar abans. Però és que era imprescindible homologar-la per poder organitzar proves internacionals i donar a conèixer més l'esport.

És un esport al qual cada any s'apunten més joves?

Al tractar-se d'un esport minoritari, això va una mica a ratxes. En aquest moment el Club el tenim molt bé, hi ha uns 200 jugadors entre totes les categories, veterans i hobby hoquei incloses. És una bona temporada, tenim molt bon planter i molts jugadors. Però, si que és veritat que hi ha menys jugadors de U18 i U20 perquè venim d'una època a la qual el planter havia decaigut molt. Així i tot, si continuem així, esperem pujar amb més jugadors, tant nens com nenes, que l'equip femení fa només quatre anys que existeix aquí. Fins ara les noies que començaven, o marxaven fora més endavant o plegaven perquè no hi havia equip femení consolidat. Ara, per sort, moltes nenes estan començant i ja podem comparar-nos amb la resta de clubs d'Espanya.

Avui dia quina és la situació econòmica del Club?

Quan aquesta Junta va agafar el Club hi havia un deute impressionant, de 140.000 euros. Era una bestiesa, tenint en compte que el pressupost era de 100.000 euros. Ara mateix estem pràcticament eixugats perquè de tot el deute que hi havia només queden 500 euros. I això no només es soluciona amb planter, és anant molt amb compte i tenint uns equips que despuntin perquè així és molt més fàcil aconseguir espònsors i subvencions. Funcionem gràcies a les subvencions públiques, de la Diputació i de l'Ajuntament de Puigcerdà. I els espònsors ajuden moltíssim perquè, tot i que és un esport minoritari, és

l'esport de la comarca. A Puigcerdà tots els homes han passat alguna temporada relacionada amb el hoquei.

Els jugadors sèniors cobren?

No, tot és completament amateur. El que es fa és que als fitxatges que portem que no són de Puigcerdà els fem un contracte d'entrenador. Llavors, cobren per entrenar les categories inferiors fins a juvenil perquè, si no, no els podríem mantenir. Cobren en concepte de treball.

A la Junta hi ha una bona relació?

Amb el pas del temps ha millorat la relació. Cada Junta té la seva manera de funcionar, no és que hi hagués una relació dolenta abans ni molt menys. Però potser al principi va empitjorar la relació perquè havíem de tenir el puny molt tancat. Avui dia puc dir que és molt bona. Quan vam agafar el Club eren uns 100 socis i ara som 600. Això vol dir que la gent torna. Fer-se soci ho fas per col·laborar i ara ja signifiquen un ingrés important. Rebem molta ajuda de l'afició de Puigcerdà, que és única.

Què creieu que com a Club feu bé i quins aspectes podríeu millorar?

L'any passat vam engegar un programa, que és el de tecnificació per a nens que actualment estan estudiant. Aquests nanos poden entrenar cada dia en horari escolar i després les recuperen gràcies al conveni entre escoles i l'Institut de Puigcerdà. La veritat que està donant bons resultats i l'any que ve tenim pensat millorar-ho. Això considero que és una cosa que hem fet bé. D'altra banda, coses per millorar sempre hi ha, com per exemple fer més jornades de portes obertes. És veritat que la Covid-19 ens va frenar molts projectes que ara hem de tirar endavant.

Què és el millor de ser president?

Allò que és més gratificant és veure que cada vegada hi ha més nens i nenes, més socis i que el Club està tirant endavant. I també guanyar una lliga, com vam fer el primer any que vaig ser president. O guanyar una copa. És molt bonic veure que tot l'esforç que has fet queda reflectit en una victòria.

I el pitjor?

L'època de la pandèmia va ser molt dura. Veure que els nanos no podien entrenar, que s'havien de quedar a casa, que no podies tirar el Club endavant, que els equips sèniors havien de jugar a porta tancada. Va ser terrible, el pitjor que he passat.

En relació amb les obres a la pista de gel, quin creu que és el futur dels esports de gel en l'actual context climàtic?

Com que el gel és artificial, a no ser que sigui pel tema energètic, crec que no ens afectarà. No crec que passi com amb l'esquí. Encara que faci més calor, es podrà mantenir. A Puigcerdà s'aprofita l'energia per refredar la pista per després escalfar l'aigua de la piscina. A més a més, s'estan muntant al poliesportiu plaques solars per evitar el consum malèfic d'energia.

Consideres que estan ben promoguts els esports de gel?

No. La promoció que estem fent és des del Club. A veure, aquí, perquè hi hagués una bona promoció dels esports de gel s'hauria d'invertir a crear més pistes de gel. A Catalunya, amb el tancament de la pista del Barça i de l'Skating, només queda la nostra pista i una altra a Viella. Una de les coses que funciona molt bé és retransmetre els esports de gel per la televisió. Pensa una cosa, perquè un jugador pugui ser mitjanament bo ha de començar molt jove, als sis o set anys. Per aquest motiu, són pares qui han d'apuntar-los de petits. Un cop van fer un reportatge curt al Temps de Neu sobre l'hoquei i a la setmana següent els pares van apuntar els fills al Club. Si comença més tard, ja no és el mateix. Hi ha un entrenador que diu:

"— Saps jugar a pàdel?

—Sí.

—Saps anar en bicicleta?

—Sí.

—Saps jugar a pàdel anant en bicicleta?

—Home, això és impossible!

—Doncs això és jugar a hoquei".